

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 45.

Vydána dne 25. května 1923.

Obsah: (104. a 105.) 104. Vyhláška ohledně smlouvy o prozatímní úpravě obchodních styků mezi Československou republikou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců. — **105.** Vyhláška ohledně úpravy obchodních styků mezi republikou Československou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců.

104.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 11. května 1923

ohledně smlouvy o prozatímní úpravě obchodních styků mezi Československou republikou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců.

Smlouva o prozatímní úpravě obchodních styků mezi Československou republikou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců, podepsaná v Praze dne 18. října 1920 spolu se závěrečným protokolem z téhož data, která byla uvedena nařízením vlády republiky Československé ze dne 19. listopadu 1920, č. 629 Sb. z. a n., v prozatímní platnosti na základě zákona z 25. listopadu 1919, č. 637 Sb. z. a n., a k níž ve smyslu § 3 tohoto zákona Národní shromáždění ve schůzích ze dne 10. února a 24. června 1921 dalo svůj souhlas, byla dne 23.

listopadu 1921 presidentem republiky ratifikována.

Výměna ratifikačních listin byla provedena dne 5. dubna 1923, čímž smlouva tato nabyla mezinárodní působnosti.

Tím stává se bezpředmětným nařízením vlády republiky Československé ze dne 19. listopadu 1920, č. 629 Sb. z. a n.

Dr. Beneš v. r.

105.

Vyhláška

ministra zahraničních věcí v dohodě s ministrem financí, obchodu a zemědělství ze dne 11. května 1923

ohledně úpravy obchodních styků mezi republikou Československou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců.

Hledíc k čl. 9. smlouvy o prozatímní úpravě obchodních styků mezi republikou Československou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců, sjednané dne 18. října 1920, ohledně které se provedená výměna ratifikačních listin současně pod číslem 104 Sb. z. a n., dnešního dne vyhláší, byl sepsán dne 6. srpna 1921 v Bělehradě tento

Protokol:

Poněvadž v příčině vybírání cel při dovozu do království Srbů, Chorvatů a Slovinců nastaly faktické změny, ukázalo se potřebným vysvětliti smysl ustanovení k článku 1. a 3. závěrečného protokolu k smlouvě o prozatímní

Pošto su u pogledu naplate carina pri uvozu u Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca nastale faktične promene, pokazala se je potreba, da se protumači smisao odredbe ka čl. 1. i 3. zaključnog protokola k ugovoru o privreme-

úpravě obchodních styků mezi Československou republikou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců ze dne 18. října 1920.

Ježto pro takový případ určuje citovaná smlouva ve svém článku 9. společnou oboustrannou komisi, jmenovala členy této komise vláda republiky Československé p. Ant. Kalinu, svého vyslance a splnomocněného ministra, a p. Jana Matějčka, generálního konsula, a vláda království Srbů, Chorvatů a Slovinců p. Savu Kukiće, generálního ředitele cel na odpočinku, a p. Bogdana Bogdanoviće, pověřeného vedením úřadu generálního ředitele cel.

Komise tato konstatovala, že zavedení nové celní sazby ze dne 16./VII. 1921 je motivováno ustanoveními ze čl. 3. smlouvy ze dne 18./X. 1920, protože však ustanovení závěrečného protokolu k čl. 1. a 3. cit. smlouvy znamená vzájemný korespondentní závazek, resp. vzájemná korespondentní práva, na nichž se zakládaly vzájemné celní vztahy před uzavřením smlouvy ze dne 18./X. 1920, dohodla se komise po všestranném prozkoumání věci na tomto:

I.

Ustanovení závěrečného protokolu k čl. 1. a 3. má se rozuměti v tom smyslu, že oprávnění, o nichž se mluví, nebudou zmenšována ani pro jednu ani pro druhou stranu pouze potud, pokud jedna nebo druhá strana nepoužije práva, daného jí čl. 1. a 3. smlouvy ze dne 18. října 1920, poněvadž práva, přiznaná těmito články smlouvy, nemohla býti absolutně omezena vedlejšími ustanoveními závěrečného protokolu k čl. 1. a 3. samotné smlouvy.

Na základě toho po publikování změn a doplňků k dovozní sazbě království Srbů, Chorvatů a Slovinců ze dne 16. července 1921 přestávají míti platnost všechny výhody, které smluvní strany sobě vzájemně přiznávaly dle ustanovení k čl. 1. a 3. závěrečného protokolu, a zůstávají nadále v plné platnosti ustanovení čl. 1. a 3. smlouvy, dle nichž jedna i druhá strana může zaváděti předpisy celní, jimiž se budou řídití vzájemné obchodní styky mezi oběma smluvními stranami.

II.

Tento výklad má dle článku 9. smlouvy ze dne 18. října 1920 moc a váhu smluvního závazku a nabývá ihned platnosti.

nom uredjenju trgovinskih odnosa izmedju Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca i Českoslovačke Republike od 18. oktobra 1920 god.

Kako za takav slučaj citirani ugovor predvidja u svome čl. 9. zajedničku obostranu komisiju, to je Vlada Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca imenovala generalnog direktora carina u penziji gospodina Savu Kukića i vršioca dužnosti generalnog direktora carina gospodina Bogdana Bogdanovića a Vlada Českoslovačke Republike svoga poslanika i opunomoćenog ministra gospodina Ant. Kalinu i generalnog konsula gospodina Jana Matějčka kao članove te komisije.

Ova komisija konstatovala je, da je uvođenje nove carinske tarife od 16. jula 1921 god. motivirano odredbama iz čl. 3. ugovora od 18. oktobra 1920 god., ali pošto odredbe zaključnog protokola ka čl. 1. i 3. citiranog ugovora predstavljaju obostranu korespondentnu obavezu resp. obostrana korespondentna prava, na kojima su bazirali uzajamni carinski odnosi još pre sklapanja ugovora od 18. oktobra 1920 god., saglasila se je komisija nakon sve strane pretese stvari na sledećem:

I.

Odredba zaključnog protokola ka čl. 1. i 3. ima sa razumjeti u tom smislu, da se povlastice o kojima je reč, samo dotle neće uskraćivati ni jednoj ni drugoj strani, dok jedna ili druga strana neučini upotrebu od prava, koja joj daju čl. 1. i 3. ugovora od 18. oktobra 1920 god., pošto prava priznata ovim članovima ugovora nisu mogla biti apsolutno ograničena sporednom odredbom zaključnog protokola ka čl. 1. i 3. samog ugovora.

Prema tome posle publikovanja izmena i dopuna k uvoznjoj tarifi Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca od 16. jula 1921 god. sve povlastice, koje su po odredbama ka čl. 1. i 3. zaključnog protokola ugovorne strane jedna drugoj uzajamno priznavale, prestaju važiti a ostaju u buduće u punoj važnosti odredbe čl. 1. i 3. ugovora, na osnovu kojih i jedna i druga strana može donositi propise o carinama, prema kojima će se upravljati uzajamni trgovinski odnosi izmedju obeju ugovornica.

II.

Ovo tumačenje ima je prema čl. 9. ugovora od 18. oktobra 1920 god. silu i važnost ugovorne obaveze i stupa odmah na snagu.

Tento protokol je sepsán ve dvou stejně znějících původních exemplářích v českém a srbo-chorvatském jazyce.

Ant. Kalina v. r.
J. Matějček v. r.
S. Kukić v. r.
B. Bogdanović v. r.

Ovaj je protokol sastavljen u dva ravno-
glasna originalna primerka na srpsko-hrvat-
skom i češkom jeziku.

S. Kukić v. r.
B. Bogdanović v. r.
Ant. Kalina v. r.
J. Matějček v. r.

Vyhlašuje se s podotknutím, že příslušné pokyny pro obor celní byly vydány vynesení ministerstva financí ze dne 11. srpna 1921, čís. 83.383/8416/21-IV/12, uveřejněným ve Věstníku ministerstva financí z roku 1921, odděl. I. B, č. 97 (str. 274).

Dr. Beneš v. r.
